

Heinrich Rahn

Programma, Quo Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Rahne, I.D. & Professor, Ad Festum Michaelis Archangeli, Rite peragendum, Cives Academicos Sedulo invitat atq[ue] hortatur

Rostochii: Kilius, 1643

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734811837>

Druck Freier Zugang

RU. Progr. 1643

1) Joachim Schnobel

2)

3) Mein. Rakne

4) Joch. Stockmann

PROGRAMMA,

200

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

HENRICVS RAHNE,

J. D. & Professor,

AD FESTUM

MICHAË-
LIS ARCHAN-
GELI,

Ritè peragendum,

Cives Academicos

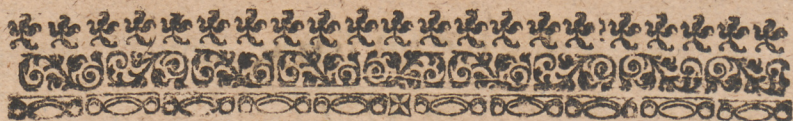
Sedulò invitatur atq; hortatur.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M. DC. XLIII.

VM innumera sint erga genus humanum DEI beneficia, tum haud postremum locum illud occupat, quod corpori pariter & animæ nostræ custodes dedit, quorum excubiis contra medias astutissimi Dæmonis insidias, contra formidolosos turbulentissimi mundi fluctus, contra objectos undiq; adversitatum humanarum scopulos tutis nobis esse licet. Ingens profecto dignatio, &, quam nemo satis deprecari queat, charitas! Mandavit Angelis suis de te, o homo, ut custodiant te in omnibus viis tuis. Nec cunctantur, quin etiam in manibus tollant te. Perpende altius hoc tam grande mandatum. Quis enim mandavit? Dominantium & Minorum Dominus, DEUS Deorum, & Dominus Exercituum. Et mandavit Angelis suis? illis utiq; tam beatis, tam familiariter sibi adherentibus cæli civibus, & verè domesticis DEI. Mandavit de te, o homo? sed tu quis es? Domine quid est homo, quod memor es ejus, aut filius hominis, quoniam reputas eum? Quasi vero non sit putredo & vermis, merum lutum (erubescimus) sed scitè mixtum & compactum.

Τὸ θεὸς; τὸ δ' ἄνθρωπος;

Συνὰς ὄραρ ἀνθρώπων

Ve-

Verum quid mandavit de te? ut custodiant te in omnibus viis tuis, sint pædagogi tui, semper te insequantur, nunquam à latere recedant, omnem incessum tuū, passusq; singulos ad numerum revocent. Quam ob causam spiritus liturgici appellantur, conditi propter eos, qui futuri sunt hæreditas DEI. Qui ergo eā immanitate naturæ est, ut existimet se inter vitæ innumera discrimina aut casu, aut hominum præsidiiis servatum esse & hodiernum conservari, is mihi gigantum more videtur *Ἰερωμαχῆιδου*. Angeli sunt, qui divinæ erga nos beneficentiæ dispensatores & administri vigilant in rem nostram, etiam cum nos in utramvis aurem stertimus. Angelorū ministerio

*JONAS puppe cadens, ceto sorbente voratus
In pelago non sensit aquas; vitale sepulchrum,
Ne moreretur, habens, tutusq; in ventre ferino
Depositum, non prada, fuit, vastumq; per aquor
Venit ad ignotas inimico remige terras.*

Angelorum præsidio in scirpea fiscella Mosen, Daniele in leonum fovea, Juditham in hostiū castris, Hebræos tres juvenes in ipsis flammis servatos esse legimus. Neq; nobis hac tempestate sternuntur rosis ac liliis viæ. Ubiq; naufragium, ubiq; periculum est; terra, maris; domi, foris.

*κακῶν ὁ πάλαι πέλαγος εἰσερχῶ
Τοσῶτον, ὥστε μὴ ποτ' εἰσερχομαι πάλιν.*

Quæ gens, quæ regio tulit

A 2

Tam

Tam multa dictu gravia, perpeſſu aſpera,
quàm hodie nos Germani, ex quo bonum publi-
cum ſimulantes pro ſua quiſq; potentia certat?
Bellum quod initio facile ſumtum, nunc verò æ-
gerrimè deſinere poſſe dolem⁹, quas non clades
& calamitates peperit, & adhuc, prò dolor, parit?

notum quid cade calentiſſibus armis

Quantum ira liceat, motuſq; quid audeat enſis.

Pudor Chriſtiani orbis!

Si at cruor in templis, multaq; rubentia cade

Lubrica ſaxa madent. nulli ſua profuit atas.

Neq;

ullus aratro

Dignus honos, ſq; allent abductis arva colonis.

Uſque adeo

Scelera, demto ſive, per cunctas domos

lère. nullum caruit exemplo nefas.

Et quæ præterea animus meminiffe horret.
Jactamurenim, ut in undoso mari, non uno ven-
to turbarum ſeditionumq;. Quot myriades
hominum peſtis, fames, terræ labes, inundatio-
nes, morbi, mortes abſorpfere? Quot pori cor-
poris, ait ille, tot oſtiola mortis, per quæ impro-
viſa irrepat. Nec ſudamus nec algemus abſq;
periculo, nec menſam nec lectum à periculis ſe-
curi adimus, & verè ſub omni lapide ſcorpium
dormit. Quas non inſidias & fraudes ſtruit car-
ceribus ſuis emiſſus Satan? Dies me deficeret,
ſi velim numerare pericula omnia, quibus un-
diq; cincti ſumus. Abſq; igitur Angelorum ope
&

& tutela fuisset, centies & de nobis conclamatū
fuisse. Beatæ illæ mentes tūm maximè præsen-
tes & sollicitæ sunt de Christianis, cœlorum Can-
didatis, cum in angustijs versantur. Ita Angelus
protegendis Israëlitici populi castris præfectus
fuit, & quoties voluit Deus Israëlem redimere è
manu hostium, Angelorum ministerio vindices
excitavit. Pro tot verò tantisq; in homines me-
ritis exigunt à nobis non adorationis cultum,
quem oblatum acriter à se quondam repulerūt,
sed ut virtutes exerceamus, atq; vitia cane pejus
& angue fugiamus. Aversantur enim genii illi
cœlestes & ab omni concretione mortali segre-
gati, quicquid vitium redolet. Vere scripsit ma-
gnus ille Basilius: Quemadmodum fumus apes
in fugam dat, & fœtor columbas expellit: ita la-
crymabile & fœtidum peccatum angelum vitæ
nostræ custodem à nobis sejungit. Excellens il-
le sapientiæ nominisq; Romani Søl Seneca non
perfunctoriè suum Lucilliū hortatur, ut viri gra-
vis præsentiam assiduo cogitatu sibi proponat,
cum, accipe, inquit, & quidem utilem & saluta-
rem clausulam, quam te affigere animo volo. A-
liquis vir bonus nobis eligendus est, ac semper
ante oculos habendus, ut sic tanquam illo spe-
ctante vivamus, & omnia tanquam illo vidente
faciamus. Magna pars peccatorum tollitur, si
peccaturis testis adsistat. Hæc ille. Quis verò me-
lior

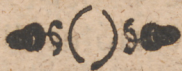

lior Angelo custode? Quē si unusquisq; præsentē
sibi ubiq; recordaretur, & ex oculis nunquam
dimitteret, vereretur sane peccare, nisi omnem
pietatem exuisset. Nos ita faciamus, & videa-
mus etiam atq; etiam, ne nostrâ culpâ Angelo
Tutelari nudemur. Procul vero habenda est
voluptas, illa esca serpentis, cicuta virtutis, spu-
ma & sperma Veneris, sentina & tæda turpitudi-
nis. Nunquid voluptati dedite ab Angelis amari
speras? O te insanum, quisquis putes. Porcus
ille Aristippus olim existimavit fieri posse, ut Sar-
danapalus aliquis libidinum ac voluptatum Cha-
rybdis felix evadat? Verum non hominis, sed
pecudis voce locutus est. Ut Angeli integerrimi
sunt spiritus & nullam unquam labem con-
traxerunt: ita de homine gaudent, qui se illis,
quantum conando potest, castitate quam simi-
limum reddit. Abite igitur impuri, odio estis &
Angelis & Angelorum Regi. Quo quisq; pu-
rior est, ait Ambrosius, eo magis est custoditus &
circumdatus ab Angelis, qui ob similitudinem,
quam virgines castiq; cum eis gerunt, plurimum
cum eis versari delectantur. Apage superbe,
turpissimum monstrum, aut superbiæ valedi-
cas, aut hostes habebis omnes Angelos. Ex An-
gelo fecit Diabolum superbia. Lucifer unde su-
perbiret, sed habuit etiam, unde superbus rueret.

Au-

Audite sultis iræ ac invidiæ pessimarum
matrum pessimi filii. Vos antiquum obtinetis,
& tamen speratis Angelos amicos? quæ vos de-
mentia cepit? O vos cæcos homines, si in men-
tem hoc admittitis. nausea estis. Pleni namq;
Diaboli invidiâ, amore Angeli. Nuncium ergo
omnes & singuli mittite vitiis, mittite Diabolo,
& serio absq; mora pœnitentiam agite, aut cœ-
lum amisistis. Resipiscendo Angelis gaudium
creabitis. nam lacrymæ pœnitentium, ait Bern-
hardus, sunt vinum Angelorum. Alexander
Magnus cum aliquam urbem obsidione cinxis-
set, publico in loco facem accendebat, voceq;
clarissima per præconem edicebat, incolumes
futuros omnes, qui quamdiu fax arderet victoris
se potestati tradidissent; extinctâ vero face spem
nullam amplius superesse salutis. Eodem pror-
sus modo, quamdiu vitæ hujus fax ardet, clamat
DEUS: Convertimini ad me, tradite vos, ape-
rite mihi portas vestras, namq; ubi fax erit extin-
cta per mortem, nullus amplius indulgentiæ lo-
cus, spes omnis abscissa erit. Plura dicerem,
nisi Sapiens uno oraculo pronunciasse omnia vi-
deretur, memorare novissima tua, & in æternum
non peccabis. Brevis aderit, qui te ducet ad
PLURES. Quod si curiosus ille naturæ arcano-
rum indagator Albertus Magnus verè tradit,
nunquam

nunquam amplius in nidum suum corvos rever-
ti, cum eidem cineres aut vitri pulveres insperfos
animadverterunt, nunquam etiam amplius in-
fernalis ille corvus Satanas tuum ad animum re-
dibit, in quo mortis venturæ cineres recorda-
tione quadam consperfos esse videbit. Hoc co-
gitandum tuendumq; sibi quisq; sedulo putabit.
Quod restat, Cives Academicos diligenter pater-
neq; admonemus & hortamur, ut festum hunc
diem piis meditationibus ac audiendis concio-
nibus devotè transigant, immortalī Angelorum
Domino rite sacra faciant, eiq; pro excubiis &
custodia eorundem gratias quantulascunq; he-
beti mente nostra concipere, & obtusis cogita-
tionibus assequi possumus, habeant & agant;
eundemq; rogent, ut, in hac extrema & effœta
mundi senectæ, inter tot furores Satanzæ ho-
stiumq; verbi sui machinationes, Ecclesiæ & A-
cademiæ nostræ hospitium Angelorum præsidio
porrò clementer tueatur ac defendat. Facite se-
rio, quod facitis. Oscitantia enim in seriis &
sacris tam grande, quàm turpe piaculum est. P. P.
RostochI sub sigillo Universitatis XXIX. Se-
ptemb. Anno clō Ibc XLIII.

piamus & colamus, si præ
lytron, quod in se ipso, redi
lutis causa, persolvit, grat
mus, ac justa lance ponder
mus. Si seriâ pænitentia cu
Adami exuvias abjiciam⁹, &
novum induamus hominem
tistites sacra facturi *exgēs exgēs*
mabāt, procul hinc, procul
sublimiora nulla sunt sacra,
Genethliaca, quare & hinc p
sacris penitus absint, quomo
fanaturi. Non reperiantur
contemta, vel imprudenter
huic festo debita religione, in
consueverunt, ita & perre
reperiantur qui publicis con
tas horas chartæ, aleæ, comp
pendant, & hoc ipso tempore
te Angelorum choro, illud
EXCELSIS ingeminari pa
& Cyclopicis clamoribus &
bus fora & plateas implent, q
meliorem mentem precamu
madversiones denuntiamus;
submissè invocamus, ut qua

m illud
stra sa
gnosca
estime
veteris
n anno
im An
procla
Atqui
dierna
& hisce
a pro
oterve
ammâ
ere, ut
Non
estina
s, im
cinen
A IN
torii
oati
nibus
s ani
UM
nes
cio